

Veel gestelde vragen over het Protocol van samenwerkingsafspraken tussen Stichting Salvage en het Landelijk Netwerk Bevolkingszorg

I. Algemene vragen over de oplegnotitie en het protocol van samenwerkingsafspraken

V1: Waarom is het protocol van samenwerkingsafspraken gewijzigd?

A: Het protocol van samenwerkingsafspraken is in maart 2016 door partijen getekend. Naast dat er nogal wat ontwikkelingen op bevolkingszorggebied zijn geweest (bijvoorbeeld Referentiekader Regionaal Crisisplan 2016), is ook het werkterrein van Stichting Salvage uitgebreid met water- en stormschade. Daarnaast hebben we de afgelopen twee jaar weer ervaring op kunnen doen met het protocol. In overleg met Salvage en de portefeuillehouder crisisbeheersing van het Landelijk Netwerk Bevolkingszorg is besloten het protocol in te korten en de samenwerking mede inzichtelijk te maken aan de hand van een mindmap.

V2: Kan er wel een overeenkomst worden gesloten tussen het LNB en Stichting Salvage?

A: We hebben er voor gekozen om geen formele overeenkomst te sluiten, maar een protocol van samenwerkingsafspraken. In dit protocol zijn de taken, verantwoordelijkheden van beide partijen beschreven en de raakvlakken met diverse bevolkingszorg processen.

V3: Wie heeft doorzettingsmacht en wie is (financieel) verantwoordelijk?

A: Maatregelen worden genomen met het oog op een doel wat men wil bereiken. Het doel is mede bepalend voor de vraag wie (financieel) verantwoordelijk is. Als meerdere partijen belang hebben bij een bepaalde maatregel, maar vanuit verschillende verantwoordelijkheden, dan kunnen de kosten eventueel gedeeld worden.

V4: Wie is verantwoordelijk voor het regelen van hekken, bewaking?

A: In navolging van voorgaande vraag en antwoord:

Doel	Verantwoordelijke
Voorkomen vervolgschade (diefstalgevoelige items)	Salvage in overleg met de verzekeraar
Waarborgen veiligheid omgeving en personen	Gemeente
Veilig stellen plaats delict, toedracht onderzoek (strafrechtelijk)	Politie
Toedracht onderzoek (schuldvraag)	Salvage
Toedracht onderzoek (oorzaak, brandverloop, effectiviteit preventie & bestrijding)	Brandweer

V5: Wie is verantwoordelijk voor het regelen van een kraan of shovel, bijvoorbeeld bij brand?

Doel	Verantwoordelijke
Bevorderen van de blussing (bij brand)	Brandweer
Voorkomen vervolgschade/schadebeperking	Salvage (eventueel in overleg met verzekeraar)
Waarborgen veiligheid omgeving en personen	Bevolkingszorg/gemeente

V6: Kunnen met de brandweer afspraken worden gemaakt over automatische alarmering van Stichting Salvage bij bepaalde categorieën incidenten?

A: In sommige regio's zijn goede ervaringen met het automatisch alarmeren van Stichting Salvage bij:

- Brand in gebouw, vanaf opschaling middelbrand
- Brand met een rietenkap
- Explosie/ ontploffing.

In alle drie de gevallen verschijnt er een taak voor de brandweercentralist in het Geïntegreerd Meldkamer Systeem (GMS) om Salvage te waarschuwen. Door een snellere alarmering kan de Salvage coördinator eerder ter plaatse komen en in overleg treden met gedupeerden en de hoogste leidinggevende van de brandweer of bevolkingszorg.

Indien automatisch alarmeren niet is ingericht op de meldkamer, bepaalt de hoogst leidinggevende ter plaatse van de brandweer of Stichting Salvage wordt gealarmeerd op basis van een aantal inzetcriteria.

Voor een optimale samenwerking controleert de officier van dienst bevolkingszorg derhalve bij de brandweer of de meldkamer of deze alarmering al heeft plaatsgevonden. Zo niet, kan de officier van dienst bevolkingszorg zelf de meldkamer vragen om voor alarmering zorg te dragen. Voor snel contact is het wenselijk om de contactgegevens van de officier van dienst bevolkingszorg aan de alarmcentrale van Salvage mee te geven.

V6: Waar kan ik als OvD-Bz terecht als ik behoefte heb om een incident te evalueren? Bijvoorbeeld wanneer de samenwerking tussen de OvD-Bz en de Salvagecoördinator moeizaam is verlopen.

Indien er vanuit de gemeente behoefte is om een incident te evalueren, kan de coördinator bevolkingszorg van de Veiligheidsregio contact opnemen met Stichting Salvage op telefoonnummer 055 – 5261930.

II. Vragen over het proces opvang

V1: Wat is precies het verschil tussen opvang en onderbrengen?

A: De gemeente neemt na een ontruiming door de hulpdiensten de eerste opvang voor haar rekening. Opvang door de gemeente betekent meestal dat er ook een stukje laagdrempelige sociale opvang georganiseerd wordt (in de vorm van een kop koffie en een luisterend oor). Indien Stichting Salvage gedupeerde(n) onderbrengt, omvat dit vervangend onderdak tot de eerstvolgende werkdag en praktische hulp. De kosten voor opvang zijn voor de gemeente, de kosten van het onderbrengen zijn voor Salvage. Als de omstandigheden om psychische of sociale opvang vragen (bijv. bij een traumatische gebeurtenis), zal de gemeente hiervoor (eventueel in samenwerking met de GHOR/ GGD) zorg moeten dragen.

Stichting Salvage kan, na de eerste opvang door de gemeente, het onderbrengen van gedupeerden die nergens anders terecht kunnen, tot de eerstvolgende werkdag voor haar rekening nemen. Indien zelfredzame gedupeerden er voor kiezen om zelf opvang/ onderdak te regelen bij vrienden of familie, is het wenselijk dat de gemeente in ieder geval de naam en de bereikbaarheidsgegevens van de gedupeerden noteert, zodat Salvage weet wie de gedupeerden zijn en hoe ze deze kan bereiken. Dit in verband met de verdere schadeafhandeling.

Het onderbrengen van gedupeerden gebeurt in overleg tussen de Salvagecoördinator en de OvD-Bevolkingszorg. De Salvagecoördinator is opdrachtgever van het onderbrengen en beoordeelt welke kosten van verblijf en vervoer naar de onderbrenglocatie worden vergoed. De onderbrenglocatie legt vast welke kamers gebruikt worden door welke personen en stuurt de – per kamer gespecificeerde – rekening naar Stichting Salvage. Toestemming voor een langer verblijf dient door gedupeerde met de eigen verzekeraar te worden afgestemd.

V2: Hoe gaat Stichting Salvage om met het onderbrengen van personen waarvan een gedeelte bewust of onbewust onverzekerd is? Moet de gemeente de onverzekerde gedupeerden dan opvangen?

A: Ook de niet-verzekerden, die niet bij familie of kennissen terecht kunnen, worden in dit geval ondergebracht door Salvage tot de eerstvolgende werkdag. Er wordt geen onderscheid gemaakt. De kosten van opvang van de niet-verzekerden worden voldaan vanuit het garantiefonds van de verzekeraars.

Daarna worden verzekerde gedupeerden overgedragen aan hun eigen verzekeraar. Onverzekerden dienen daarna zelf voor onderdak zorg te dragen (vangnet familie en/of vrienden). Of een gemeente in die gevallen hulp biedt, is de keuze van de betreffende gemeente vanuit haar maatschappelijke verantwoordelijkheid.

V3: Hoe gaan we als bevolkingszorg en Salvage om met het opvangen en onderbrengen van verwarde personen?

A: Op dit moment werken veel regio's (op initiatief van gemeenten, GGD'en etc) aan een sluitende aanpak van het vraagstuk van personen met verward gedrag. Een van de onderdelen betreft het inrichten van een meldpunt 24/7 waar door een ieder melding kan worden gedaan daar waar zorgen bestaan rondom personen met verward gedrag. In overleg met een hulpverlener wordt vanuit het meldpunt bezien of actie/toeleiding naar zorg van belang is. Hierbij gaat het echter om niet acute situaties.

Voor acute situaties (daar waar personen een gevaar voor zichzelf en/of anderen vormen) komen meldingen in de regel direct binnen op de meldkamer, waar aansluitend een beroep op bv GGZ crisisdienst wordt gedaan voor evt. een acute opname in een zorginstelling.

V7: Heeft Salvage ook een rol bij de opvang c.q. onderbrengen van bewoners die hun woning niet meer in kunnen in verband met vrijgekomen asbest of een gaslekage?

A: Het onderbrengen van buurtbewoners uit preventief ontruimde woningen in verband met een asbestbrand, valt in principe niet onder de dekking van een brandverzekering. Indien buurtbewoners, die zelf geen fysieke schade hebben, door opruimwerkzaamheden, hun woning niet kunnen betreden, dienen deze bewoners in de eerste plaats te worden gestimuleerd zelf voor onderdak zorg te dragen. Indien deze bewoners daartoe niet in staat zijn, kan het (beleids)piket van de Stichting Salvage - op verzoek van de OvD-Bz - als intermediair optreden richting de achterliggende verzekeraar van het brandobject om te kijken of de betreffende verzekeraar in deze individuele situatie bereid is de kosten van onderbrengen voor haar rekening te nemen. Indien de verzekeraar daartoe niet bereid is, komen de kosten voor rekening van de gemeente.

Indien er sprake is van een preventieve ontruiming in verband met een gaslekage is er veelal (nog) geen sprake van fysieke schade aan het betreffende gebouw en is er derhalve ook nog geen schadedossier. De kosten van opvang en/of onderbrengen komen dan ook voor rekening van de gemeente.

III. Vragen over de omgevingszorgprocessen

V1: Wat zijn schade beperkende maatregelen?

A: Schade beperkende maatregelen zijn werkzaamheden die erop gericht zijn de schade te beperken dan wel te stoppen. Voorbeelden zijn: dichttimmeren van ramen en deuren (ter voorkoming van diefstal of inregenen), opruiming van brandresten (ter voorkoming van verspreiding van vervuiling naar schone ruimtes), ontgeuren (ter maskering van stank), het vervoer van inboedel of inventaris (ter voorkoming van inwerking van vocht), beperkte reiniging (ten behoeve van het bewoonbaar houden van ruimtes), chloridemetingen (ter voorkoming van roestvorming). Het herstel of de schoonmaak (schadeafhandeling) valt niet onder de verantwoordelijkheid van Salvage.

V2: Het is niet altijd gezegd dat een verzekeraar (als zaakwaarnemer) die maatregelen dan ook neemt, zeker als het om dreigende schade gaat. Hoe moeten gemeenten met deze vorm van onzekerheid omgaan?

A: Indien de Salvagecoördinator in zijn rol als zaakwaarnemer geen maatregelen wil, c.q. kan nemen, dan dient de gemeente de reguliere (spoed)bestuursdwang procedure op te starten richting de eigenaar van het object. Dit kan betekenen dat de eigenaar zelf de gewenste maatregelen treft, of dat de gemeente dit doet en de kosten achteraf verhaalt op de eigenaar.

V3: Hoe acteert Stichting Salvage bij incidenten met een asbestverspreiding?

A: Stichting Salvage hanteert een zogenaamde drietrapsraket in verantwoordelijkheid bij het inventariseren (en opruimen) van een asbestverspreiding. Te weten: 1. Eigenaar (al dan niet met eigen verzekeraar); 2. Last onder bestuursdwang en 3. Stichting Salvage.

Met betrekking tot incidenten met asbest werkt Stichting Salvage samen met de Omgevingsdienst (afspraken met de Omgevingsdienst NL), Bevolkingszorg, Brandweer en andere actoren. NB: Bij asbestverspreiding gaat het om incidenttypen waarvoor Stichting Salvage ter plaatse kan komen namens de Nederlandse verzekeraars (brand, bliksem, explosie, water- en stormschade).

IV. Vragen over de Rijksdienst voor ondernemend Nederland en de Wet tegemoetkoming schade (WTS)

V1: Wij willen graag overleg met de Rijksdienst voor ondernemend Nederland (RVO) omtrent een eventuele toepassing van de Wet tegemoetkoming schade (bijvoorbeeld bij een dijkdoorbraak, overstroming of natuurramp). Hoe leggen wij contact met de RVO?

A: Ingeval van een incident kan een gemeente/regio een verzoek doen aan het Ministerie van Veiligheid en Justitie om de Wet tegemoetkoming schade (WTS) van toepassing te verklaren. Het Nationaal coördinatie centrum (NCC) geldt daarbij als ingang. De RVO (als opvolger van de Dienst Regelingen) zal op verzoek van de Minister van Veiligheid en Justitie een quick scan maken van de aard en omvang van de schade. Op basis van de Quick scan wordt de wet wel of niet van toepassing verklaard bij Koninklijk Besluit. De RVO is namens de Minister van Veiligheid en Justitie belast met de uitvoering van de tegemoetkomingregeling in het kader van de WTS.